

**Chambre
des Représentants**

SESSION 1983-1984
1^{er} OCTOBRE 1984

PROJET DE LOI

**modifiant les lois sur les établissements de crédit
pour les adapter au droit
des Communautés européennes**

AMENDEMENTS

PRÉSENTÉS PAR M. SCHILTZ

(En remplacement de ses amendements antérieurs,
Doc. n° 277/2)

Article 1^{er}

1) Au troisième alinéa, quatrième ligne, remplacer les mots « L'absence de décision de la Commission au terme de ces délais vaut rejet de la demande » par les mots « L'absence de décision de la Commission au terme de ces délais vaut acceptation de l'inscription ».

2) In fine du cinquième alinéa, remplacer les mots « L'absence de décision du Ministre des Finances au terme du délai ci-dessus vaut rejet du recours. » par les mots « L'absence de décision du Ministre des Finances au terme du délai ci-dessus vaut acceptation de l'inscription. »

Voir :

277 (1981-1982) :

- N° 1 : Projet de loi.
- N° 2 à 6 : Amendements.

**Kamer
van Volksvertegenwoordigers**

ZITTING 1983-1984
1 OKTOBER 1984

WETSONTWERP

**tot wijziging van de wetten
op de kredietinstellingen ter aanpassing
aan het recht van de Europese Gemeenschappen**

AMENDEMENTEN

VOORGESTELD DOOR DE HEER SCHILTZ

(Ter vervanging van zijn vroegere amendementen,
Stuk n° 277/2)

Artikel 1

1) In het derde lid, vierde regel, de woorden « Indien de Bankcommissie na verloop van deze termijnen geen beslissing heeft getroffen wordt de aanvraag geacht te zijn verworpen » vervangen door de woorden : « Indien de Bankcommissie na verloop van deze termijnen geen beslissing heeft getroffen, wordt de inschrijving geacht te zijn verleend. »

2) In het vijfde lid, in fine, de woorden « Indien de Minister van Financiën na verloop van de voornoemde termijn geen beslissing heeft getroffen wordt het beroep geacht te zijn verworpen » vervangen door de woorden « Indien de Minister van Financiën na verloop van de voornoemde termijn geen beslissing heeft getroffen, wordt de inschrijving geacht te zijn verleend. »

Zie :

277 (1981-1982) :

- N° 1 : Wetsontwerp.
- N° 2 tot 6 : Amendementen.

Art. 11

1) A l'article 6, premier alinéa, quatrième ligne, remplacer les mots : « L'absence de décision de la Commission au terme de ces délais vaut rejet de la demande. » **par les mots** « *L'absence de décision de la Commission au terme de ces délais vaut acceptation de l'inscription.* »

2) In fine de l'article 6, quatrième alinéa, remplacer les mots « L'absence de décision du Ministre des Finances au terme du délai fixé à l'alinéa 3 vaut rejet du recours. » **par les mots** « *L'absence de décision du Ministre des Finances au terme du délai ci-dessus vaut acceptation de l'inscription.* »

Art. 32

1) Au troisième alinéa, quatrième ligne, remplacer les mots « L'absence de décision de la Commission au terme de ces délais vaut rejet de la demande. » **par les mots** « *L'absence de décision de la Commission au terme de ces délais vaut acceptation de l'inscription.* ».

2) In fine du quatrième alinéa, remplacer les mots « L'absence de décision du Ministre des Finances au terme du délai ci-dessus vaut rejet du recours. » **par les mots** « *L'absence de décision du Ministre des Finances au terme du délai ci-dessus vaut acceptation de l'inscription.* ».

JUSTIFICATION

Le projet de loi prévoit à juste titre que la Commission bancaire et le Ministre des Finances sont tenus de motiver le refus de l'inscription. Cette disposition permet notamment d'éviter tout soupçon d'arbitraire et facilite le contrôle jurisprudentiel de ces décisions administratives.

Le système du refus implicite dispenserait ces autorités de l'obligation de motiver leurs décisions — condition substantielle de forme — ce qui est illogique. Il paraît d'ailleurs étonnant que l'inertie d'un organisme public puisse avoir une incidence négative pour les demandeurs alors que l'on constate que, dans la pratique juridique, l'obligation de motiver les décisions va de plus en plus souvent de pair avec l'acceptation implicite.

Art. 11

1) In artikel 6, eerste lid, vierde regel, de woorden : « Indien de Bankcommissie na verloop van deze termijnen geen beslissing heeft getroffen wordt de aanvraag geacht te zijn verworpen » **vervangen door de woorden** : « *Indien de Bankcommissie na verloop van deze termijnen geen beslissing heeft getroffen, wordt de inschrijving geacht te zijn verleend.* »

2) In artikel 6, 4^{de} lid, in fine, de woorden « Indien de Minister van Financiën na verloop van de in het derde lid vastgestelde termijn geen beslissing heeft getroffen, wordt het beroep geacht te zijn verworpen », **vervangen door de woorden** « *Indien de Minister van Financiën na verloop van de voornoemde termijn geen beslissing heeft getroffen, wordt de inschrijving geacht te zijn verleend.* »

Art. 32

1) In het derde lid, vierde regel, de woorden « Indien de Bankcommissie na verloop van deze termijnen geen beslissing heeft getroffen wordt de aanvraag geacht te zijn verworpen » **vervangen door de woorden** « *Indien de Bankcommissie na verloop van deze termijnen geen beslissing heeft getroffen, wordt de inschrijving geacht te zijn verleend.* »

2) In het vierde lid, in fine, de woorden « Indien de Minister van Financiën na verloop van de voornoemde termijn geen beslissing heeft getroffen wordt het beroep geacht te zijn verworpen, » **vervangen door de woorden** « *Indien de Minister van Financiën na verloop van de voornoemde termijn geen beslissing heeft getroffen, wordt de inschrijving geacht te zijn verleend.* »

VERANTWOORDING

Terecht wordt in het ontwerp gesteld dat de Bankcommissie en de Minister van Financiën de weigering van een inschrijving moeten motiveren, al was het maar om iedere verdenking van arbitrair optreden te vermijden en jurisprudentiële controle op deze administratieve beslissingen te vergemakkelijken.

Van deze motiveringsverplichting — die een substantiële vormvereiste is — zouden deze overheden door het systeem van de impliciete negatieve beslissing ontheven zijn, wat onlogisch is. Bovendien lijkt het nogal vreemd dat de non-activiteit van een openbare instelling een negatief resultaat zou opleveren voor de rechtsonderhorigen. Integendeel constateert men in de rechtspraak meer en meer het samengaan van de motiveringsverplichting met het systeem van de impliciete positieve beslissing.

H. SCHILTZ